

5 / 1999

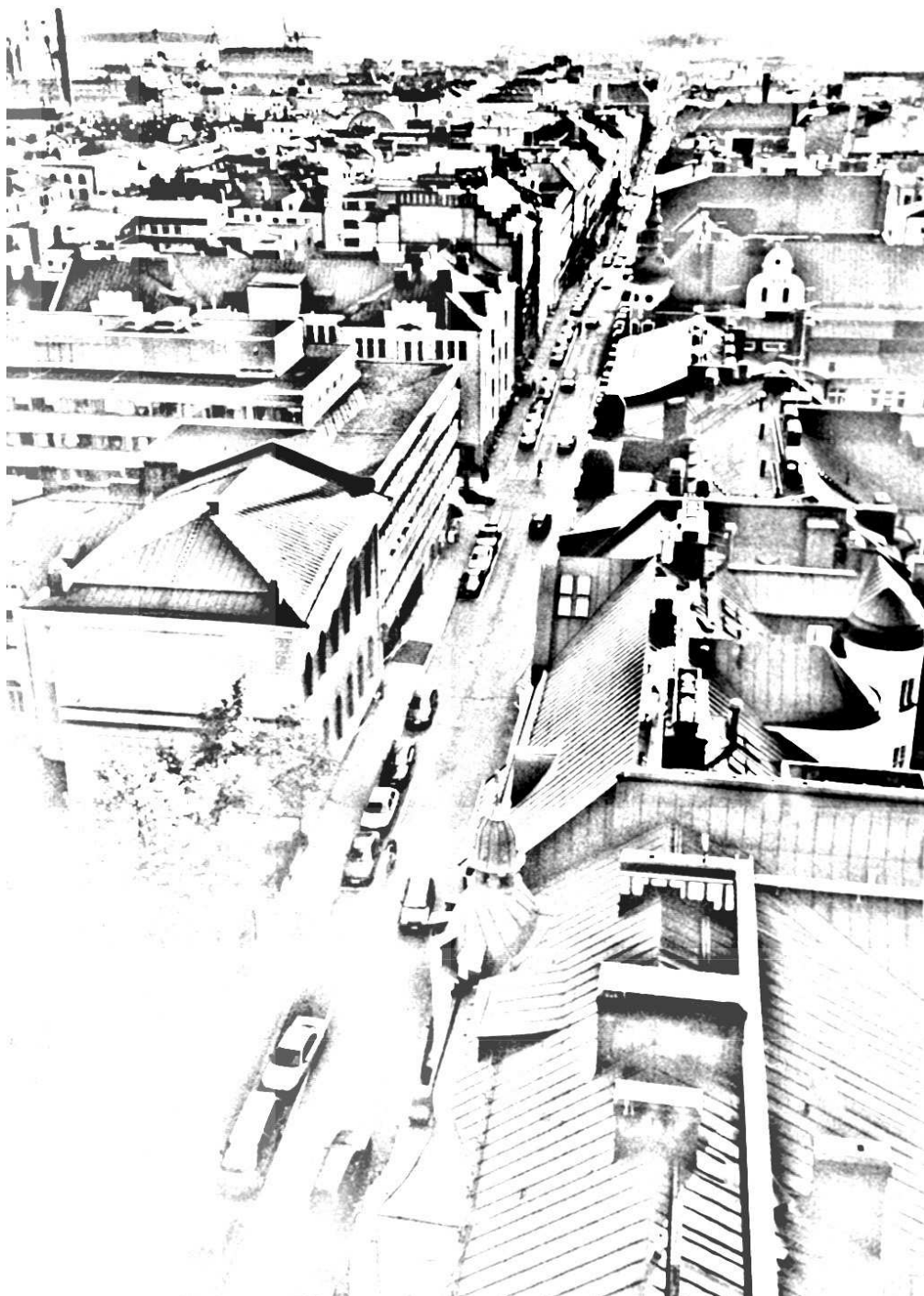
Lokakuu

MISSAKIT RY

Jäsentiedote

?????

Toimittaja:
Samuli Koiso-Kanttila

Ulkoasu ja taitto:
Tomi Timperi

Tässä numerossa:

	sivu
Pääkirjoitus Puheenjohtajan kirjoitus otsikolla <i>Ketjuvasikka?</i>	3
Etusivu uusiksi! Kilpailu nimen löytämiseksi jäsentiedotteelle. Lisäksi toimitus etsii avukseen sarjakuvantekijöitä ja avaa keskustelufoorumin.	4
Työ ja sen tekijät Samuli Koiso-Kanttilan kirjoitus muuttuneesta tilanteesta työmarkkinoilla ja työuupumuksesta.	5
Kannattaa tuottaa hyvää itsetuntoa Professori Juha Siltala esitelmöi syksyn Palvelutyönantaja -risteilyllä aiheesta Työuupumus ja työssä jaksaminen.	6
Mitä kuuluu, Väinö? Väinö kilpalaulannassa Työ, mies ja nainen Työmies eli tyhjeneekö mies työhön	7 8 9
Miesten juttuja poikain kesken Pienperheyhdistys tarjoaa pojalle aikuisen kaverin.	11
Koulutuksia ja kursseja	takasivu

MIESSAKIT RY

Toimisto

Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Faksi 09-6126 6210
miessakit@miessakit.fi
www.miessakit.fi

Toiminnanjohtaja
Timo Brunila

Toimistonhoitaja
Tomi Timperi

Lyömätön Linja Toimipisteiden yhteystiedot

HELSINKI

Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-7002 8870

Työntekijät

Pekka Jolkkonen
Pekka Virtanen
Pertti Andersson

TAMPERE

Otavalankatu 12 A-B
33100 Tampere
Puh. 03-3141 8514

Työntekijä

Jukka Saarni

JOENSUU

Perhekeskus Lähtelä
Lähteläntie 2 A
80100 Joensuu

Puh. 050 524 7518

Työntekijä

Onni Voutilainen

SAVONLINNA

Turvakoti Kotilo ry
Neitsytkatu 1
57100 Savonlinna

Puh. 015-514 277

Työntekijät

Mikko Temisevä
Ari Tanninen

MIKKELI

Koivikon Koulukoti / Husso

Koivikontie 8
50100 Mikkeli
Puh. 015-177 109

Työntekijät

Veli-Matti Husso
Leevi Piispa

Pääkirjoitus

KETJUVASIKKA?

Törmäsin termiin alkusyksystä. Uteliaisuuteni heräsi. Tunsin jo juottovasikan eri muodot, niin gastronomiset kuin maskuliinisetkin. Oliko nyt taas joku uusi eurodirektiivi tulossa kahlitsemaan suomalaisia nautaeläimiä? Ketjuvasikka osoittautui kuitenkin täysin kotimaiseksi 4-H järjestön toimintamuodoksi.

Siinä nuorelle kerholaiselle lahjoitetaan vasikka jota hän sitten hoitaa ja kasvattaa vanhempensa tuella, oppien samalla pitkäjänteisyyttä ja vastuullisuutta eläimenhoidossa. Kun ko. eläin sitten aikanaan, lehmäksi kasvettuaan, saa ensimmäisen vasikkansa se annetaan taas kiertoon seuraavalle nuorelle kerholaiselle. Ketju saa uuden lenkin ja kasvatusta vastuullisuuteen jatkuu. Uusien miesryhmien perustamien jäsenistön omaehtoisesta toiminnasta avulla tuntuu olevan kovin vaikeaa. Jospa ottaisimme mallia edellä kerrotusta. Kun toimiva miesryhmä on saavutta-

nut aikuisuutensa - kypsyytensä - se tuottaa jotain uutta. Se perustaa uuden ryhmän jonkun, tai joidenkin, ryhmäläistensä ympärille. Vanha ryhmä toimii taustatukena ja selkänä kunnes uusi ryhmä jaksaa omin jaloillaan niin pitkälle kuin haluaa. Näin opitaan ottamaan vastaan uusia haasteita ja saadaan uusia miehiä toiminnan piiriin. Jos tällaista omaehtoista toiminnan laajentamista ei uskalleta, tai haluta käyttää hyödyksi, on uusien miesryhmien synnyttäminen hallinnollisin toimenpitein veden kantamista pohjattomaan kaivoon. Miessakkiin kuulumisen pitää olla jokaiselle ryhmäläiselle ylpeyden aihe. Puhtia kaikille syyspimeyteen.

Puheenjohtaja

Miesfoorumi

Syksy 1999

Seuraavat tilaisuudet:

17.11.1999 klo 18-21

Mies ja masennus
Professori J.P. Roos

Kommentti dos., tutkija Tommi Hoikkala

1.12.1999 klo 18-21

Mies menossa yli milleniumin
Fil.tr., psykologi Pekka Sauri

Tilaisuudet järjestetään
Miessakit ry:n toimitiloissa,
Annankatu 16 B 28, Helsinki.

Pääsymaksu 20 mk,
jäsenet ilmaiseksi.

Etusivu uusiksi!

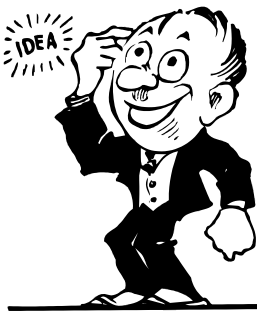

Paljasta sisäinen Tabermannisi!

Kannen kysymysmerkit tarvitsevat sisällön eli Miessakkien jäsentiedote kaipaa uutta ryhdi-

kästä nimeä. Erilaisten nimiehdotusten keräämiseksi toimitus julistaakin täten nimikilpailun. Etsintäkuulutamme juuri sen sanan tai ne sanat, jotka muistetaan ja huomataan. Tiedotteen nimen tulisi olla selkeän yksinkertainen, mielellään muista jo olemassa olevista lehdistä ja lehdyköistä poikkeava, lyhyt, positiivinen, selkeä, miehekäs, mieleenpainuva, kuvaava, poikamainen, hauska..., kerro Sinä. Lähetä nimiehdotuksesi perusteluineen kirjeitse tai sähköpostitse Miessakkien toimistoon ja liitä mukaan omat yhteystietosi. Palkkioksi parhaan nimen keksijälle on luvassa ilmainen, vapaavalintainen viikonloppukurssi kevään kurssitarjonnasta. Sanakirjat ja murreilmaukset käyttöön ja vastaukset toimistolle **10.12.99** mennessä !

Karia kaivataan

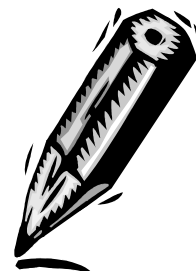
Jos Sinussa asuu pieni Kari Suomalainen, Carl Barks, Jean Giraud tai muu yhteiskuntakriittinen kuvallinen lahjakkuus ja pöytälaatikkosi ei enää täytä toiveitasi toimivasta ilmai-

sufoorumista, jäsentiedote tarjoaa kanavan laajempaan levikkiin. Vastineeksi sarjakuvista tai pilapiirroksista miehestä, miehistä, yhteiskunnasta ja universumista, tarjoaa jäsentiedote paitsi kuukausittaista palstatilaa, myös sen ohessa tulevaa mainetta ja kunniaa. Jos haluat kokeilla siipiäsi kuvallisen ilmaisun alalla ota yhteyttä Miessakkien toimistoon Tomi Timperiin.

Kirjoituksia!

Jäsentiedotteen tulisi olla – asiatiedottamisen ohella – myös monipuolinen keskustelufoorumi. Toimistolle ei mitenkään voi kertyä kaikki tieto tulevista mielenkiintoisista miestapahtumista ja miesryhmistä juuri Teidän kaupungissanne, palautteesta tms. Siksi haluaisimme kuulla Teidän mielipiteenne pidetyistä koulutuksista, tapaamisista, toiminnasta, yms. Lähettäkää kirjoituksenne ja kannanot-

tonne joko postitse tai sähköisesti Miessakkien toimistolle.

Työ ja sen tekijät

Ajattelun aikajänne tuntuu nykymaailmassa kutistuneen osavuositarkastuksen tai jopa työviikon mittaiseksi. Historiaa ei analysoida ja tulevaisuus on täynnä voimakkaita, työtä vaativia visioita. Taistelu paikassa auringossa, tuloksesta tai pahimmillaan oikeudesta työhön on raastanut työelämää. Kolmekymppiset, vastavalmistuneet polttavat itseään loppuun molemmista päistä. Harva muistaa, että työelämässä pitäisi jaksaa vuosikymmeniä. Toisaalta jo ikääntyneempi työväki pinnistelee pysyäkseen muutosten tahdisa ja haaveilee pääsystä eläkeputkeen mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Kaikenikäisten keskuudessa työnarkomania on trendikästä.

“Syitä” tähän uuvuttavan tahtiin voi luetella helposti monia. Amerikkalaiset työntekotai työnjohtomallit eivät välttämättä sovi sellaisinaan Suomeen. USA:ssa esim. voi ansaita 15 - 20 vuodessa niin paljon, että voi sen jälkeen jättäytyä pois työelämästä. Suomessa verotus huolehtii siitä, että tämä ei onnistu.

Suomessa naiset käyvät ansiotyössä monien eurooppalaisten maiden naisia yleisemmin. Kuinka käy kodin ja lapsien? Kuka niitä hoitaa ja kasvattaa? Naisille jää helposti kahden työn taakka jos mies keskittyy vain kodinulko-puoliseen työhön. Kahden ansiotyöläisen taloudessa miehenkin kuuluisi kantaa kodintöiden taakkaa, vaikkei sitä kansantalouden kirjanpitoon vielä olekaan onnistuttu lukemaan.

Kuinka työntekijät saataisiin terveenä vanhuuseläkkeelle? Kuulostaa taikatempulta, varsinkin nyt kun vanhuuseläkkeen ikärajaa kokoajan nostetaan. Senioriteetti ja sapattivapaa kulttuuria ei Suomessa juuri tunneta.

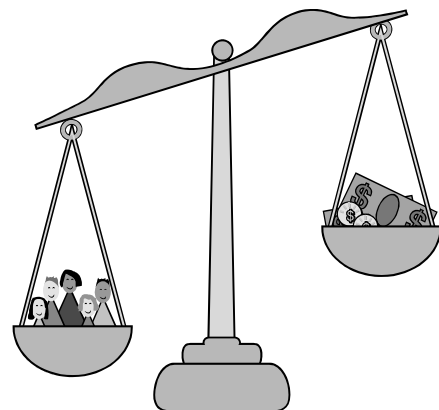
Työura voisi olla jossain vaiheessa “laskeva”. Entäpä jos olisikin kunniallista “jäähdytellä” uran loppuvaiheessa. Kiteyttää osaamistaan ja nähdä metsä puilta. Vaikea kuvitella sellaista yritystä tai yhteisöä jossa sellaiselle osaamiselle ei olisi tarvetta.

“Kun yksi kollega sai kymmenen vuotta täyteen kaikki ihmetteli miten se on enää hengissä!”

Raaka shareholder’s value-ajattelu ei kenties johda yksilöiden onneen. Kansainvälisen talouden “luonnonlait” puristavat yrityksistä, tiimeistä ja yksilöistä mehut. Jos osavuositarkastus ja tase eivät miellytä niin rahat vaan merten taa’, kiinni johonkin paremmin tuottavaan. On jokaisen oma asia selviytyä miten parhaaksi näkee.

Pitäisikö työntekijän saada tieto siitä mikä on “riittävä työsuoritus”, milloin on hypännyt riittävän korkealle? Voiko miesten ja naisten roolit noin vain sekoittaa ja aloittaa kaikkien töiden uusi isojakko? Millaista historiallista painolastia jokainen työ ja se tekijä kantaa? Näistä ja monista muista mielenkiintoisista kysymyksistä on keskusteltu viime aikoina seminaareissa ja tapaamisissa laajalti ja näitä teemoja käsittelevät osaltaan tämän tiedotteen jutut Väinöstä ja Palvelutyönantaja risteilyltä.

Samuli Koiso-Kanttila

Kannattaa tuottaa hyvää itsetuntoa

Syksyn Palvelutyönantaja -risteilyllä oli aiheena työuupumus ja työssä jaksaminen. Professori, *Juha Siltala* luennoi seminaarissa mm. globaalin maailmantalouden vaikutuksesta työssä jaksamiseen, otsikolla *Kannattaako puivan härän suuta sitoa?* Seuraavassa joitakin ajatuksia hänen massiivisen monipuolisesta esitelmästään.

Sijoittajien vallankaappaus

Finanssipääoma, tuo nykyään niin usein virallisissa yhteyksissä vilahtava sana, on maailmantalouden hallitseva voima, väittää Juha Siltala ja viittaa aikalaissosiologeihin. Nykyisessä jälkimodernissa tietoyhteiskunnassa siitä on tullut tärkeämpi kuin tuottavasta pääomasta. Kuitenkin finanssipääoma on pelkkää spekulointia "veikkauspapereilla", futuureilla. Talusmaailman ihanteeksi onkin tullut lyhytnäköinen voitonmaksimointi. Siltala kutsuu tätä taloudelliseksi "ryöstöviljelyksi", jossa uusliberalistinen sijoittajantalous alkaa uhkaavasti muistuttaa henkisesti reaaliosialismia. Kummatkin pystyvät hyödyntämään potentiaalista vain pientä osaa, sitä nuorinta ja kauneinta, eivätkä saa siitäkään parasta, suurinta "jalostusastetta" irti, Siltala kärjistää.

Tunteeton työympäristö uuvuttaa

Kapitalistinen "suhteet ovat riistoa kunnes toisin todistetaan -asenne" ei johda taloudellisen voittajankaan kannalta parhaaseen tulokseen. Jatkuvasta, tunteettomasta työpanoksen ulosmittaamisesta nimittäin seuraa kärkeästi skitsoidi asenne työnantajaa ja työpaikkaa kohtaan. Massiivinen yritysfuusio menettää mielekkyytensä, kun saneeratuista työntekijöistä saavutettu säästö valuu hukkaan menetettynä työtehokkuutena. Jos esim. 10 % jäljellejääneistä työntekijöistä menettäisi 30 - 40 % työtehostaan ei voida juuri

tehokkuudesta puhua. Mihin se teho sitten valuu? Siltalan mukaan työolosuhteiden muuttuminen ennalta-arvaamattomiksi aiheuttaa turvattomuutta, joka purkautuu lähinnä oman aseman pönkittämiseen. Työ tehdään mekaanisesti ja epäinnovatiivisesti. Epävarmassa ja pelkkään mitattavaan tulokseen keskittyvässä työkuulttuurissa työntekijät nääntyvät helpommin. Henkilöstön masennus ja loppuunpalaminen alkavat helposti nakertaa yrityksen tulosta.

Innovaatiot sivutuotteeksi!

Juha Siltala uskookin, että nimenomaan toivo ja subjektiivinen kokemus työpaikalla auttavat työntekijää parhaiten ponnistamaan yrityksellekin tärkeisiin päämääriin. Työstä saadun taloudellisen korvauksen lisäksi työntekijä tarvitsee immateriaalisen palkinnon, tyydytyksen hyvin tehdystä työstä ja identiteetin vaikkapa hyvänä jatkänä, joka "hoitaa hommansa". Siltala toteaaakin, että kannattaa tuottaa hyvää itsetuntoa. Jos yrityksessä asetettaisiin hyvä itsetunto päätuotteeksi tuotannon innovaatiot syntyisivät siinä ohessa, sivutuotteena!

Samuli Koiso-Kanttila

Väinö kilpalaulannassa

Kolmas mieskulttuuritapahtuma *Mitä kuuluu, Väinö?* pidettiin Tampereella 15. – 16.10. Tapahtuman mielenkiintoisesta ohjelmasta huolimatta menestys oli vaisu, riippumatta siitä mitataanko sitä yleisömenestyksellä edellisvuosiin verrattuna vai tapahtuman saamalla mediahuomiolla. Syyt vaatimattomaan huomioon olivat varmasti moninaiset. Median huomion varasti suurelta osin samaan aikaan Tampereella pidetty mittava EU:n huippukokous. Toinen, Väinö tapahtuman kannalta merkittävämpi huomionhajottaja oli kuitenkin kilpakumppani Joukahainen, akateemisten miestutkijoiden järjestämä päällekkäinen miesseminaari. Sen esittelemät aiheet tuntuivat saaneen, Aamulehdessä (16.10.99), leijonan osan miestutkimukseen kohdistetusta huomiosta. Siihen vaikutti varmasti osaltaan

ennakkoluulottomasti käytävää mieskeskustelua, tuntuu sen tarkoituksellinen jakaminen erikoiselta. Väinö-toimikunnan¹ olisi kenties tulevia tapahtumia suunnitellessa hyvä pyrkiä mahdollisimman kiinteään yhteistoimintaan ennakkoluulottomasti kaikkien miesasian kanssa töitä tekevien tahojen kanssa, maksimaalisen huomion ja yleisön tavoittamiseksi.

Samuli Koiso-Kanttila

¹Väinö-toimikunnan muodostavat Tampereen kaupungin kulttuuritoimi, Tasa-arvoasiain neuvottelukunnan miesjaosto, SAK:n Tampereen paikallisjärjestöt ry, Tampereen ev.lut. seurakunnat / yhteiskunnallinen työ, Miessakit ry sekä Kulminaatio ry.

Kuva: Kari Isontorni

aiheiden (Reino Helismaa ja Tapio Rautavaara olivat homorakastavaisia, sekä Mies on paviaanin lähisukulainen,) selkeä sensaatiohakuisuus. Täytyy kuitenkin ihmetellä ratkaisuja, jotka johtivat kahden "kilpailevan" tapahtuman järjestämiseen samalla paikkakunnalla samanaikaisesti. Kun kyse on toistaiseksi kohtalaisen pienestä yleisöstä, joka varmasti seuraa mielellään monipuolisesti ja

Väinö-päivät päättänyt paneelikeskustelu

Fil.tri, psykologi Pekka Sauri esitelmöi Väinö-päivillä 15.10.1999 aiheesta **Miehen työ, naisen työ ja ihmisen työ.** Seuraava teksti on kooste luennon keskeisistä ajatuksista.

Työ = kotityö?

Työn käsite, sekä miesten ja naisten roolien itsestäänselvyys ovat nyky maailmassa voimakkaassa murroksessa. Samanaikaisesti nostaa taas kuitenkin taantumuksellinen biologismi päätään ja perinteet jarruttavat työroolien muutosta. Tästä seuraa väistämättä ristiriitoja.

Työhön ei enää tarvita sukupuolta. Miesten ja naisten työt sekoittuvat yhä enemmän samalla kun kodin ja työpaikan raja muuttuu yhä häilyvämmäksi. Erilaiset freelance-työt ja etätyö luovat uudenlaisia mahdollisuuksia työn ja perheen yhdistämiseen. Tästä seuraa, että äitiysloman, vanhempainloman ja hoitovapaan kaltaiset kysymykset nousevat yhä tärkeämmiksi yhteiskunnallisiksi kysymyksiksi. Sauri esittää, että "miesten töiden" ja "naisten töiden" erillaisuus näkyy perheessä juuri silloin kun lapset ovat pieniä ja tarvitsevat intensiivistä hoitoa. Lastenpsykiatrit pitävät usein melua juuri siitä, kuinka lapset tarvitsevat nimenomaan äidin läsnäoloa (ja huomauttaaan syyllistävät siinä ohessa yksinhuoltajia), mutta Saurin mukaan tärkeämpää on turvallisuuden tunne sinänsä, jatkuvuus ja jommankumman tai molempien aikuisten läsnäolo.

Uraputki kiemurtelee

Myös työssä eteneminen on muuttanut muotoaan. Vain harvat kykenevät, tai edes haluavat luoda uraa perinteisessä merkityksessä jatkuvana ylenemisenä, kunnes on saavuttanut pätemättömyytensä tason. Työura merkitsee nykyään enemmänkin uusien sisällöllisesti kiinnostavien tehtävien etsimistä ja niiden sovittamista oman elämän muihin alueisiin. Pelkkä status ja palkka eivät ole enää työuraa määrääviä tekijöitä. Toisaalta työhön ja uraan kohdistetaan nykyisin erilaisia vaatimuksia kuin ennen. Työntekijällä saattaa olla itsellään liian kova vaatimustaso omien suoritustensa suhteen tai hän kokee ulkoa määritellyn vaatimustason liian kovana. Liian tiivasta työstä ja paineista seuraa helposti entusiasmia, turhautuminen, työssä uupuminen ja lopulta Burn-out, sanoo Sauri.

Työ abstrahoituu

Työ on siis muuttunut ulkoisesti ja sisällöllisesti. Työ ei tietenkään koskaan ole ollutkaan mikään selkeän yhtenäinen monoliitti, vaan eri työt eroavat rakenteeltaan ratkaisevasti toisistaan. Toisissa jylläävät tiimit ja työyhteisö, toisissa on tarvetta yksinäiselle puurtajalle. Eri töihin tai aloihin liittyvät mielikuvat eivät välttämättä vastaa todellisuutta ja työ merkitsee eri ihmisille eri asioita. Kuitenkin kenties merkittävin muutos työssä on konkreettisen väheneminen. Yhä suurempi osa työstä on kieli-intensiivistä, kielen kanssa pelaamista. Niistäkin työtehtävistä, joita ennen pidettiin materiaalin työstämisenä, yhä kasvava osa on muuttunut seurannaksi ja raporttien laadinnaksi. Puhumattakaan palveluammattien yhä lisääntyvästä kirjosta. Perinteisesti on uskottu naisten hallitsevan paremmin vuorovaikutuksen ja kommunikaation kiemurat kuin miesten. Jos tämä on totta, lienee syytä vakavasti pohtia, kuinka miehet selviävät tämän päivän ja tulevaisuuden työelämässä.

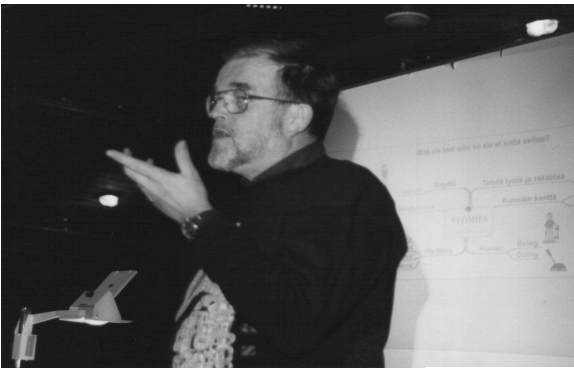
Samuli Koiso-Kanttila

Työmies, eli tyhjeneekö mies työhön?

-Miessakkien toiminnanjohtajan Timo Brunilan kirjoitus Tampereen Väinö-päivillä (15.10.99) *Matti Kurosen* pitämästä esitelmästä *Työmies*.

Miten ollaan ei töissä?

Olin konsertissa pojanpoikani kanssa. Hän kysyi, mitä sellonsoittaja tekee silloin, kun hän ei soita selloa? Ajattelin, että tyhjeneekö mies työhön, tekeekö sellonsoittaja mitään silloin kun hän ei soita selloa? Onko siinä kaikki? Olen kysynyt viime aikoina itseltäni, mitä työlle on tapahtunut? Millä kaikella työtä on mitattu, pohtii *Matti Kuronen*.

Kuva: Kari Isoniemi

Aikaisemmin työtä mitattiin miestyöpäivän tai hevostyöpäivän avulla. Sitten syntyi kone. Malaskan mukaan koneen perusidea on loppuun asti ajateltu ajatus. Siis eräänlainen ergonominen hevosvoima, jonka kone tekee meidän puolestamme. Onko siis enää työmiehiäkään?

Työmieheyden suurta kertomusta voisi verrat kertomukseen Sisyfoksesta. Hän loukkasi Jumalia, pakeni Manalaan, jossa ei ollut mitään muuta kuin työ. Jatkuvaa kiven pyörittämisestä vuorelle, josta se taas pyöri alas. Samaa uudelleen ja uudelleen. Tekeekö mies vain turhia hommia, joiden arvo on siinä, että hän vain tekee sitä ja aloittaa saman työn aina alusta saamatta sitä koskaan valmiiksi, kysyy Kuronen. Minultakin tavan takaa kysytään, onko kirja tulossa, onko jotain menossa? Minulla on ollut tapana viime aikoina vastata, että yritän pysyä hengissä. Se on tämän

kesän tehtäväni ja työni, vinoilee Kuronen. Työn tekemisen rituaaliset, komedialliset elementit löydettävä.

Ihmistä yritetään ymmärtää tekemisen kautta. Mies on olemassa talonsa tai autonsa kautta, hän ei ole työtön. Kun olen mies, teen jotain - ei päinvastoin. Kaikki on alkanut muuttua tekemiseksi, jopa seksikin. Vaimolta kysytään sait sie? Eihän autoltakaan kysytäkään, käyt sie? Työvoimatoimistokin "tarkistaa" kaavakkeessaan, oletteko oikeasti olemassa, kun työtön kirjoittaa runsaat 20 kertaa peräkkäin kaavakkeeseen "työtön". Olemmeko on/off- miehiä nykyään? Sisyfos työllistää itse itsensä, kun ei enää vastusta maan vetovoimaa, vaan potkii kiveä vuorelta alas. Hän on vain päättänyt olla tekemättä mitään.

"Sä annoit myös tervettä kättä kaks."

Ansioluettelomme? Mitkä ovat todelliset ansiot elämässämme? Missä vietämme valoisaa aikaa elämässämme? Työ tekijäänsä neuvoo. On tehtävä oma juttu, ei muiden näytelmä. Loppujen lopuksi se mikä tekee miehestä miehen on hänen käsissään esiintyvä osaaminen ja pätevyys. Lihakset muistavat kaiken oppimansa.

Freudin mukaan terve ihminen osaa rakastaa ja tehdä työtä. Myöhemmin löydetyssä kirjeessään hän teki kuitenkin tärkeän lisäyksen. "Nyt kun näen mitä Euroopassa ja Baijerissa tapahtuu, kun näen miten juutalaisia kavereita katoaa ja kun minulla on syöpä, haluan tehdä yhden lisäyksen: Terve ihminen osaa myös surra.

Mieheys ei ole sairaus!

Kenelle mies kirjoittaa rakkauskertomuksensa, jota etsii koko ikänsä? Yleensä ne ovat hyvin lyhyitä: Alkanut - sen pituinen se - ja siihen ne rakkaustarinat päättyvätkin. Kapakkaporukat toimivat korvikkeena, kun ei ole kyetty luomaan rakastavaa ja arvostavaa suhdetta itseemme. Pystymmekö kirjoitta-

maan itsestämme rakkauskertomuksen? Monelle se on lähinnä sairaskertomus. Yritin etsiä 90-luvun alussa mies-lääkärinä, kertoo Kuronen, mutta Hyks tarjosi minulle urologia! Sanoin, ettei minulla ole kusta päässä. Haluan lääkärin, joka ymmärtää, mikä miestä vaijaa. Sairaalassa koin olevani objekti, joka tekee asioita järjestelmän ehdoilla. Hyvä sairaskertomus on sellainen, missä joku todella rupeaa hoitamaan meitä. Apua saa kun osaa huutaa. Huonot sairaskertomukset tunnetaan valitettavan hyvin miehillä. Ne kuulostavat usein tältä, "vittu kun on vaikeaa" tai "vaimoni ei ymmärrä minua".

Sankareitako kaikki?

Millainen olisi miehen uudenlainen matkapäiväkirja? Sankari on matkalla, se on minun matkani. Tehtävän suoritettuaan sankari palaa aina erilaisena. Miesten Tuomasmessu kuuluu usein tyyliin "ei kotini ovi ees narahtanut, kun poika maailmalle lähti" jne. Me olemme turhankin hyviä lähtijöitä, mutta sankarit palaavat aina enemmän omina itsenään sankaritekoja tehtyään. Onko matkakertomukseni minun matkani minusta? Onko se rakkaiden ja kunnioituksen piiriä, omin käsin tehtyä? Vai onko se huomionosoituksia, hommia, joita he luulevat meidän tehneen ja tekvän? Nyt on miehen muokattava oman elämänsä käsikirja, minun oma tarinani, painottaa Kuronen

Maaseutukulttuurissa ei kyseenalaistettu, osaako miehet tehdä hommia. Kaikki tietotaito oli lihaksissa. Nyt ollaan uudenajan "sekatyömiehiä", osataan vain sieltä täältä jotain, kun kaikki tieto on vain päässä, toteaa Kuronen.

Esimerkiksi Oulussa tekninen virasto joutui saneeraamaan työntekijöitään. Noin 20% joutui lähtemään. Työpaikalla pidetyssä surutyöseminaarissa eräs osastoinööri totesi että, "Oulu on talo, joka on valmiiksi rakennettu. Meitä ei nyt enää tarvita, mutta on sen-

tään tarvittu! Tämän jälkeen työttömät kokivat tehneensä sankaruuden matkan, josta lähtivät eteenpäin. Sankaritekojen puolesta työttömät miehet tekevät nyt surutyötään.

Työttömien tulisi kenties toimia kouluttajina diakoniaväelle, toteaa Kuronen ja kertoo pienen anekdotin. Eräskin työtön oli käynyt työvoimatoimiston metsurin, hitsaajan, hovimestarin jne. koulutuksen. Hän oli kuitenkin edelleen työtön. Kun häneltä kysyttiin miten selviät laskuistasi, hän otti laskun käteensä ja poltti sen. Kun ulosottomies tuli paikalle ja totesi, että "olis vähän saatavia", totesi työtön, "niin ois minullakin, joten eiköhän juoda kahvit".

Lyömätön Linja

Yksilötapaamiset

Yksilötapaamisten tarkoitus on vastata välittömään avun tarpeeseen perheväkivaltilanteissa tarjoamalla miehille tilaisuus kahdenkeskiseen keskusteluapuun kriisityöntekijän kanssa. Kriisihoidon kestosta sovitaan tarpeen mukaan yksilöllisesti.

Suljettu ryhmä

Keskustelupainotteinen ryhmä toimii jatkohoitona perheväkivaltaa apua hakeneille miehille. Ryhmä kootaan tarpeen mukaan keväällä ja syksyllä. Ryhmään hakeutuminen tapahtuu yksilötapaamisen kautta.

Terapiaryhmä

Ryhmä on tarkoitettu perheväkivaltaan apua hakeneille miehille jatkohoidoksi varsinaisen kriisivaiheen jälkeen. Suljettu ryhmä kootaan syksyllä ja keväällä. Siinä käytetään keskustelun lisäksi kuvaa ja toiminnallisia menetelmiä. Ryhmään hakeutuminen tapahtuu yksilötapaamisen kautta.

**Yhteydenotot:
Lyömätön Linja, Helsinki
Puhelin 09-7002 8870**

Miesten juttuja poikain kesken

Pienperheyhdistys tarjoaa pojalle aikuisen kaverin

Jokaisella meistä on isä. Sen sijaan isäsuhteen laita on monella vähän niin ja näin. Joko isä on kuollut tai häneen ei muuten ole minkäänlaista kontaktia. Etenkin nuorille pojille miehen läsnäolon puute voi olla vaikea asia. Pienperheyhdistyksen mieskaveritoiminta pyrkii luomaan virikkeellisiä suhteita juuri yksinhuoltajien poikien ja aikuisten miesten välille.

Ryhdy kaveriksi pojalle

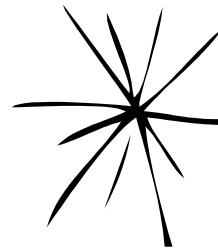
Onko Sinulla aikaa? Oletko ennakkoluuloton ja vastuuntuntoinen? Haluatko auttaa pientä poikaa kasvussaan? Haluatko uuden näkökulman asioihin?

Pienperheyhdistyksen kaveritoiminta on usean vuoden aikana osoittautunut merkittäväksi ennaltaehkäiseväksi lastensuojelutyöksi. Lähde mukaan tarjoamaan pojalle uusi turvallinen ihmissuhde ja uusia toimintavirikkeitä.

Pienperheyhdistys järjestää kymmenen tunnin mittaisen kurssin alkaen to 2.12. klo 18. Lisäksi tiedossa on jatkokoulutusta, työnohjaustyyppisiä saunailtoja sekä retkiä pojille ja kavereille yhdessä.

Ilmoittaudu ja tiedustele

Pienperheyhdistys ry 09-724 2006

Koulutuksia ja kursseja

MIEHEN ELÄMÄN VALTTIKORTIT

Kurssi on tarkoitettu miehille,

- jotka ovat kiinnostuneita omasta olemisestaan ja kehittymisestään ihmisenä ja ihmisten kanssa,
- jotka ovat kiinnostuneita parantamaan omaa elämänlaatuaan kehittämällä ja lisäämällä vuorovaikutustaitojaan sekä toisten ihmisten olemisen ymmärrystä.

Teemoja:

- Toisten ihmisten elämän ymmärtäminen sekä tietoisuuden lisääminen omien tekojen vaikutuksista omaan elämään ja toisiin ihmisiin
- Itsetuntemus ja itsensä kohtaaminen
- Vuorovaikutus, etenevä keskustelu, toisen hyväksymisen vaikutus keskusteluun
- Vastuullisuus, oman sopimuksen allekirjoittaminen, toisen persoonan loukkaamattomuus
- Ristiriitojen käsittely sekä huomion ja arvostuksen merkitys
- Tukijoukot: Läheiset ja työyhteisö sekä ystävä- ja tuttavapiiri
- Haluatko olla oikeassa vai onnellinen?

Kurssin vetää kokenut Miessakkien kouluttaja Magnus Lange.

Aika: La 13.11. klo 10-16 ja su 14.11. klo 10-16

Paikka: Miessakkien koulutustilat, Annankatu 16 B 28, 2 ½ krs

Osanottomaksu 400 mk, jäseniltä 350 mk.

Lounas omakustannushintaan.

Ilmoittautumiset toimistoon 09-612 6620.

MIESTEN PARISUHDEVÄKIVALLAN KATKAISU JA HOITO

Koulutuspäivä on suunnattu sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisille sekä muille perheväkivalta-aiheista kiinnostuneille.

Kouluttajina toimivat Lyömättömän Linjan aluetyöntekijä Jukka Saarni sekä Lyömättömän Linjan psykoterapeutti Pekka Jolkkonen Miessakit ry:stä.

Aika: Perjantai 19.11 klo 10-16

Paikka: Miessakit ry:n koulutustilat, Annankatu 16 B 28, 2 ½ krs

Osanottomaksu 200 mk, jäseniltä 150 mk.

Lounas omakustannushintaan.

Ilmoittautumiset toimistoon p. 09- 612 6620

MIESTEN AVOIMET TIISTAI-ILLAT

(KLO 18-21)

Kohderyhmä: Eri miesryhmissä mukana olevat/ olleet miehet. Myös muut tilaisuuksista kiinnostuneet miehet ovat tervetulleita.

Teemat:

- Olenko yhteydessä piileviin voimiini ja mitä ne ovat? (ti 7.9)
- Miehisyyteni mitta (ti 5.10)
- Mies ystävänä (ti 2.11.)
- Minne olen menossa? (ti 30.11.)

Keskeisenä tavoitteena on tutustuminen, ystäväystyminen sekä kokemusten vaihto siitä, mitä itse kukin on saanut mukanaolosta omassa miesryhmässään ja mitkä toiveet eivät ole toteutuneet.

Voit tuoda mukaan myös ystäväsi. Kahvinjuonnin merkeissä voimme kuunnella mielmusiikkiasi, lukea itse kirjoittamasi runon tai katsastaa maalaamasi taulun.

Illan isäntänä ja vetäjänä on kokenut miesryhmien vetäjä sosiaalikasvattaja Jouni Linnankoski.

Paikka: Miessakkien koulutustila, Annankatu 16 B 28, 2 ½ krs.

Osanottomaksu on 30 mk/ilta.

Ilmoittautumiset toimistoon 09-612 6620.

KUINKA KÄYNNISTÄÄ MIESRYHMÄ?

Kohderyhmänä miesryhmien vetäjät, ryhmissä mukana olevat sekä muut miesryhmien käynnistämistä kiinnostuneet miehet.

Aiheita:

- Ryhmän toiminnan aloittaminen ja ensimmäinen kokoontuminen.
- Ryhmän vetäjän rooli ja työskentelytapa
- Ryhmädynamiikka, roolit, keskustelu, vuorovaikutus ym.
- Kokoontumisten rakenne, aiheet ja harjoitukset

Kouluttajana fil.kand., toiminnallisen ryhmätyön ohjaaja (TRO) Eero Julkunen

Aika: La 11.12. klo 10-16, Su 12.12 klo 10-16

Paikka: Miessakit ry:n koulutustilat, Annankatu 16 B 28, 2 ½ krs

Osanottomaksu: 400 mk, jäsenet 350 mk.

Lounas omakustannushintaan.

Ilmoittautumiset toimistoon 26.11. mennessä. Mukaan mahtuu 12 miestä.